

Od Redakcji

Editor's Note

Współczesna pedagogika specjalna, podążając za obecną specyfiką cywilizacyjnego rozwoju ludzkości oraz zmieniającymi się w związku z tym potrzebami osób stanowiących zasadniczy przedmiot jej naukowych i praktycznych zainteresowań – osób z różnego typu niepełnosprawnościami, podejmuje się analizy teoretycznej, utylitarnej i empirycznej wielu nowych, nieobecnych lub obecnych w stopniu marginalnym zagadnień rzutujących bezpośrednio oraz pośrednio na jakość życia ludzi niepełnosprawnych. Wśród kwestii znaczących dla współczesnej pedagogiki specjalnej lokują się niewątpliwie zagadnienia dotyczące normalizacji życia, a także aktywizacji indywidualnej, osobowej i psychospołecznej osób niepełnosprawnych. Sugerowane dylematy zdają się być znaczące, szczególnie jeśli pod uwagę bierze się złożoność niepełnosprawności w wymiarze czasu jej wystąpienia, rodzaju uszkodzeń, ich etiologii, możliwych konsekwencji oraz wymaganych działań specjalistycznych w zakresie rehabilitacji, edukacji czy szeroko zdefiniowanego wsparcia społecznego. Stąd, mając na względzie zarysowane zależności w treści artykułów konstruujących niniejszy numer czasopisma „Niepełnosprawność”, podjęto dyskurs nad problematyką wieloprofilowego i wielostronnego wspomaganie osób z niepełnosprawnością wielozakresową oraz sprzężoną, a więc osób doświadczających spotęgowanych trudności wynikających z istnienia co najmniej dwóch uszkodzeń organizmu lub z jednego uszkodzenia, które egzemplifikuje stosunkowo głębokie ograniczenia rozwojowo-funkcjonalne. Celem wspomnianego dyskursu jest wskazanie istoty oraz dróg normalizacji życia i aktywizacji społecznej zasygnalizowanej grupy ludzi z niepełnosprawnością po to by dzięki takim działaniom były w stanie podążać po wyznaczonej drodze życiowej możliwie samodzielnie i autonomicznie, spełniając własne ambicje i plany życiowe, realizując siebie w sferze osobistej, rodzinnej, relacji interpersonalnych, zawodowej i społecznej.

Proponowane naukowo-praktyczne analizy zostały ujęte w trzech kategoriach problemowych: *Niepełnosprawności złożone i sprzężone – istota i perspektywy przyszłości*, *Niepełnosprawności złożone sprzężone – normalizacja i aktywizacja psycho-*

społeczna oraz Niepełnosprawności złożone i sprzężone w perspektywie rehabilitacji, edukacji, socjalizacji, w ramach których realizowane są próby odpowiedzi na pytania o stan aktualny, a także perspektywy normalizacji oraz aktywizacji osób z niepełnosprawnością złożoną i sprzężoną.

Jako redaktor niniejszego numeru czasopisma „Niepełnosprawność” pragnę wyrazić swoją głęboką wdzięczność Komitetowi Redakcyjnemu za powierzenie mi zadania przygotowania danego opracowania, a autorom tekstów za aktywną współpracę przy jego realizacji.

Marzenna Zaorska
Redaktor tomu